

Tak więc, wiedzeni smutkiem, stanęliśmy przed Naszą Matką – Pietą Piotrkowską z głównego ołtarza, witając Ją słowami:

*Przyszliśmy do Ciebie, Matko
Ciszą
Rozjaśnioną ciepłem światła
Wtuloną w przyjazny, braterski
Rytm serc*

*Przyszliśmy do Ciebie, Matko
Smutkiem
Odejścia naszego Ojca Świętego,
Naszej Opoki
Osieroceni i niepewni...
Przyszliśmy do Ciebie, Matko Bolesna –
Pieto Piotrkowska
Cierpiąca na oczach pięciuset lat
Jak On na oczach świata.*

*Przyszliśmy – boleśni,
By znaleźć w Tobie – Współbolejącą
Zrozumienie, ukojenie
godność
i **NADZIEJĘ***

*na przyszłe budowanie – odnawianie
poprzez*

**DUCHA –
- SERC.**

Wmodleni w różańcową tajemnicę bolesną, pragnęliśmy, aby ten niezwykle wieczór wciąż trwał...

„Maryjo, Królowo Polski, Jestem przy Tobie, Pamiętam, Czuwam...”

Trzymając się za ręce, z miłością i oddaniem, bardzo wzruszeni, zaśpiewaliśmy pieśń Apelu Jasnogórskiego.

I jeszcze „Barka” – ukochana pieśń Naszego Papieża.

Na koniec, z ufną wiarą zaśpiewaliśmy Maryi:

„Matko Najświętsza do serca Twego miechem boleści wskroś przeszyciego,

Wołajmy wszyscy z jękiem, ze łzami,

Ucieczko grzesznych – módl się za nami!”.

Jakże trudno było się rozstać!

Każdy z nas czuł, że uczestniczył w czymś wielkim, pięknym i niepowtarzalnym, w czymś co można przeżyć tylko Razem. To dzięki Tobie i dla Ciebie umiłowany Ojciec Święty.

Przed zewnętrzną kościelną gablotą, z której patrzył na nas ukochany Papież, pozostawiliśmy płonące lampkami ogromne serce...

Ojciec Święty, dziękujemy za ów Wieczór Wspólnoty.

Ty wiesz jak bardzo był nam potrzebny.

Dopomóż, aby w nas trwał przemianą serc, życzliwością, dobrocią, jednością, rozmodleniem.

Wtorek ów był dniem niezwykłym. Połączył wszystkich piotrkowian, także tych przebywających w odległej Słowacji. Byli to nauczyciele i uczniowie gimnazjum, którzy wyjechali w ramach programu „Socrates Comenius”. Pocztą elektroniczną przypłynęły do szkoły serdeczne słowa:

Zeliezowce 05.04.2005 r.

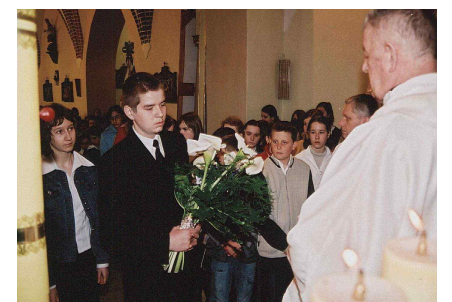
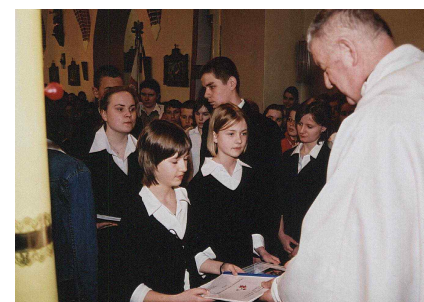
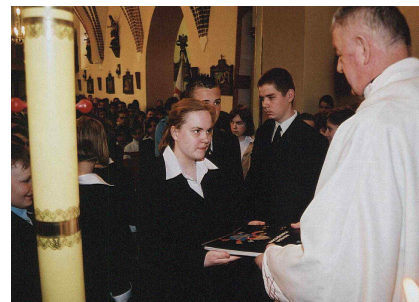
Kochani Uczniowie, Szanowni Nauczyciele i Pracownicy!

Łączymy się z wami w tak trudnych dniach. Choć jesteście daleko od kraju to jednak smutek, żal i płacz nas nie opuszcza. Codzienna msza i wspólne modlitwy pomagają nam w życiu codziennym. Staramy się przeżywać te dni godnie. Odszedł Wielki Polak. Śmierć Jana Pawła II nie może być końcem wielkiego dzieła, jakie za życia rozpoczął.

Znajdźmy miejsce w każdym sercu dla Człowieka, który zmienił bieg historii.

Nieutuleni w bólu uczniowie i nauczyciele.

W czwartek, 7 kwietnia nauczyciele, dzieci przedszkolne, uczniowie oraz młodzież gimnazjalna uczestniczyli w modlitwie różańcowej i Mszy św. odprawionej o godz. 11.00. Obecne były poczty sztandarowe piotrkowskich szkół oraz poczet sztandarowy Rady Miejskiej w Piotrkowie Kujawskim. Dary ołtarza stanowiły Księgi Pamiątkowe i ogromny bukiet kalii od nauczycieli, umieszczony później na bocznym ołtarzu przy portrecie Ojca Świętego .

Wieczorem przy kościele spotkała się młodzież i liczni wierni młodzi duchem. Popłynęły w niebo, ku Ojcu Świętemu gitarowe dźwięki wraz z piosenką religijną i poetyckim słowem. Tak piotrkowska młodzież żegnała umiłowanego Papieża, który zawsze miał, szczególnie dla młodych, przyjazny uśmiech, życzliwe słowa, otwarte ramiona.

W piątek, 8 kwietnia o godz. 10.00 odbył się pogrzeb Papieża Jana Pawła II.

W Piotrkowie o godz. 18.00 odprawiona została uroczysta Msza św. żałobna w intencji zmarłego Ojca Świętego. Przybyły poczty sztandarowe Rady Miejskiej i Jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej w Piotrkowie Kujawskim. W Eucharystii wzięły udział władze miasta i gminy, dyrektorzy szkół oraz ogromna rzesza wiernych. Uroczystość uświetniła orkiestra OSP. Piotrkowianie, modląc się, żegnali Papieża Jana Pawła II.

W Urzędzie Miasta i Gminy została wyłożona Księga Kondolencyjna, do której wpisują się mieszkańcy naszej społeczności, oddając cześć zmarłemu Papieżowi.

Przy piotrkowskim kościele wciąż jeszcze spotyka się codziennie o godz. 21.37 na modlitewnym czuwaniu grupa wiernych. Są wśród nich dyrektorzy szkół, nauczyciele, młodzież. Bo przecież tak trudno się rozstać... Wszak płonące lampkami serce wciąż jeszcze przyzywa...

Stało się ono inspiracją inicjatywy „Promyk” podjętej przez dyrekcję piotrkowskiego gimnazjum. Polega ona na codziennym porządkowaniu i uzupełnianiu zniczami „serca z krzyżem” przy kościele przez poszczególne klasy oraz wspólnej modlitwie w intencji Jana Pawła II.

I tak oto Maryjny Piotrków wciąż jeszcze pamięta, modli się, czuwa...